

På begravnin i Lövstol 1946 fann jag till min
förvåning, att de puerstörrende männen inne
i kyrkan slogo sig ned på varstans stolar, som
var försatta jurt för stöls. Det förfällo mig
komiskt med sittande hedersvakt, vilket jag
delger min fader, som utelid tyckte att det
var klart. "De bli så trötta av oss", så han. Det
hade han sett förr i denna församling.

I en gammal görd i denna församling var
jag i tamburen sett en gravsten, som tjäns gör
som trappa till vindens. Det är mig obekant
varför den tagits hem från kyrkogården.
Möjligen kan jag senare taga reda på
det.